

Som anført i de almindelige bemærkninger pkt. 5.8., har Danmark taget sådanne initiativer, at Danmark kan efterleve den pågældende konklusion.

Det foreslås i *udlændingelovens § 37 c*, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, vil kunne underkastes isolation under de i bestemmelsen nærmere fastsatte betingelser.

Ved isolation forstås, at en frihedsberøvet fuldstændigt eller delvis udelukkes fra fællesskab med andre indsatte, jf. § 37 c, stk. 1. Ved fuldstændig isolation forstås udelukkelse fra fællesskab med alle medindsatte, medens delvis isolation består i udelukkelse fra fællesskab med en eller flere angivne medindsatte.

Forslagets bestemmelser om isolation kan inddeles i tre hovedgrupper: de materielle betingelser for isolation, kompetencen til iværksættelsen af isolation og processuelle regler i forbindelse med beslutningen om isolation.

De materielle betingelser for isolation er fastsat i forslagens § 37 c, stk. 1 og stk. 2. Betingelserne er de samme, hvad enten den frihedsberøvede udlænding er blevet fremstillet for retten eller ej i medfør af udlændingelovens § 37, jf. herved henvisningen i forslagens § 37 c, stk. 5, 1. pkt.

Isolation skal være påkrævet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Det bemærkes herved, at en udlænding efter udlændingelovens § 40 skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

I de situationer, hvor der af hensyn til den politimæssige efterforskning finder frihedsberøvelse sted, vil det normalt være tilstrækkeligt at holde udlændingen tilbageholdt uden isolation, således at udlændingens tilstedeværelse, evt. også med henblik på en eventuel fremtidig udsendelse, er sikret. Der kan imidlertid være tilfælde, f.eks. hvis flere uidentificerede udlændinge indrejser i samme gruppe, hvor det kan være påkrævet at holde dem adskilt fra hinanden under frihedsberøvelsen med henblik på at undgå, at de påvirker hinandens forklaringer.

Det skønnes således, at der kan opstå situationer, hvor det kan være nødvendigt at isolere en frihedsberøvet udlænding som led i den politimæssige efterforskning af oplysninger til brug for udlændingemyndighedernes sagsbehandling, idet efterforskningen

gen i modsat fald ville kunne modvirkes af den frihedsberøvede udlænding.

Efterforskningen vil i almindelighed dreje sig om en frihedsberøvet asylansøgers identitet, rejserute og færdens i øvrigt. Efterforskningen vil typisk ske til brug for asylmyndighedernes afgørelse af, om asylansøgeren skal afvises eller udvises til et sikkert tredjeland, jf. udlændingelovens § 48, stk. 2.

Med hensyn til de situationer, hvor hensynet til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet gør isolation af en i medfør af udlændingelovens § 36 frihedsberøvet udlænding påkrævet, er det med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det må herefter i overensstemmelse med, hvad der antages at gælde for varetægtsarrestanter, lægges til grund, at reguleringen af adgangen til isolation i denne bestemmelse ikke er til hinder for, at institutionslederen på anbringelsesstedet i medfør af den foreslåede indsættelse af udlændingelovens § 37 b, stk. 1, foretager isolation, såfremt hensynet til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet gør det påkrævet. Institutionslederens afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, men er ikke undergivet domstolsprøvelse efter retsplejelovens kapitel 70.

Der opstilles i overensstemmelse med retsplejelovens § 770 b et proportionalitetskrav i forslagens § 37 c, stk. 2, idet det foreslås, at isolation ikke må iværksættes eller fortsættes, såfremt formålet hermed kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger.

Ved afgørelsen om isolation skal der endvidere ifølge ordlyden af § 37 c, stk. 2, ligesom det er fastsat ved retsplejelovens § 770 b, tages hensyn til den særlige belastning, indgrebet kan medføre for den frihedsberøvede på grund af dennes unge alder eller fysiske eller psykiske svagelighed.

Navnlig med hensyn til bestemmelsens henvisning til frihedsberøvedes unge alder bemærkes, at frihedsberøvelse af mindreårige i medfør af udlændingelovens § 36 kun meget sjældent forekommer. Der kan bl.a. henvises til Retsudvalgets beretning af 16. marts 1993 over forslag nr. L 155 af 11. december 1992 til lov om ændring af udlændingeloven og lov om social bistand (opholdstilladelse til mindreårige udlændinge m.v.), som indeholder en nøje opgørelse af, i hvilke situationer frihedsberøvelse vil kunne iværksættes over for udlændinge, der er under 18 år. Indenrigsministeriet har ved brev af 11. november 1993 udsendt en række retningslinier til Rigspolitichefen herfor, og Rigspolitichefen har ved rundskrivelse af 24. november 1993 orienteret politidirektøren i København og samtlige politimestre herom.